

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Šifte tsadiqim

Lerner, Pinḥas <mi-Dinovits>

<ץיבונידמ> סחניפ

Abraham Josua Heschel

עשוהי מהרבא, לשה

Lemberg, 5681 [1920 oder 1921]

אריו

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9418

וכי בגין דידע לקרנא להתיא ילתיא לפולחנא דקציה עכ"ל
 והיא ע"ד חזונו ז"ל ונלאך רע צע"כ יענה חזון וגם
 חרציו יטלים אחר וז"ל והוא גם הוא אחריו כלומר
 צלחיתו וצקוף יתכפיה גם הילתיא וגם הוא יטלים אחר
 והו צמור עקב רב כי אפילו הילתיא טהור צמית רגליו
 וזרדה מות קופו להיות רב ויתגדל בפולחנא דקציה ע"י צמורם
 אה התורה :

אמנם

כריך לזה זמירות גדולה והסתדלות וחריות שלא
 יושאר ח"ו צעוקי הקליפה וע"ד שפי' חזי זקני
 הרב הלדיק וכי ר' **יצחק** ז"ל שהיה מ"י צמור קהילות
 קדושה כג"י חילוני ונטיע ואל אטבעה הילכי ונטיע היון
 שהוא ק"ח ח"ל ואל אטבעה שאל אצור צעצע להיות ההרגל
 של הרע נעשה ע"צ אללי ח"ו ולאו כל נוחא קביל דא עכ"ל
 ואחת דיבור אלהים שחיס זה שונעת היינו צכל מלה וזלות
 וננליא לו הילר הרע פירושים טובים צכדי לטמות עיני האדם
 ח"ו וני שונטה אה עלמו צמנת דוחה הפ' של הילתיא ונחון
 שפי' האמת שהיא נתיב ודרך קלולה לדרך עבודה צוראו ע"ד
 ששונעתו והרב הלדיק **מאפשא** כי דפי' של הוודקס וז"ל
 כאן לך לך וצעקידה כתיב לך לך אל חרץ שונתי לוננה לך
 שהי' כסיון זה כמו עקידה ע"כ ונודקס והקשה הרב היל מה
 זה כסיון הוא הלא הש"י הצטיחו ואעשך לגוי גדול ואצרכך
 ואגדלה שונך וגו' ורש"י ז"ל פירוש ואעשך לגוי גדול צבנים
 ואצרכך צמון וכי ד"ש זה שחזונו אלהי אצרהם ואצרכך
 זה שחזונו אלהי ילחק וכי וקשה הלא צמדתי רז"ל כמה
 פירושים כאמרו ז"ל ולונה נקט רש"י ז"ל דייקא הני פירושי
 חונם צמנת צעה סגולה חלו מלך ונלכי הונלכים הקציה
 לאצרהם ואמר לו לך לך ונארלך ואעשך לגוי גדול ואצרכך וגו'
 המחיל לצו להתלחצ ולילך לקיים דברי הש"י וכשראה הילתיא
 שונתחיל לילך עס בלצו צהלהצות גדול והיקת לו שיהא לו
 ע"כ כונת הליכחו להיות לו הגדלת השם ומוון וצנים וזה
 היה כונת הקציה צמורו ואעשך לגוי גדול וגו' שההצמחה היא
 הללחת האות הגופניות צה היליע ואמר לו הטי' של ד"ש הינו
 שה כונת יהיה על דבר אחר ואצרהם שונע להיליע וצחר לו
 הפירוש של ד"ש ככונת נסיעתו ונארלו ע"כ שיאמרו אלהי
 אצרהם אלהי ילחק ויתגדל ויתקדש שמו של ונלך ונלכי הונלכים
 הקציה ולא היה כונתו כלל להפירוש הראשון להתבדך צמון
 וצנס וצנים זה היה כסיון גדול שהלך נארלו לנען קידוש
 שמו ויתבדך ולא להתאחר כלל זה הנסיון דונה לעקידה ילחק
 שכונתו עס היה ג"כ לנען קידוש שמו יתבדך עכ"ל הקדוש
 ויונן ע"ד פירוש הרב האלשיך ז"ל עתה ידעתי כי ירא אלתי
 אהא ולא חשכת את ציבך אה יחידך מוני ולהלן הוא אמר יען
 אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את צכך אה יחידך ולא כתיב
 מוני ע"ד ונלך לכני אהוצים שאמר אחד להצירו צזה אדע
 להתבדך לי כשהענה והקבוף עלווך לשוני וצגיני וכן עשה

חצירו הנה זה הוא נקל ודבר קל הוא לעשות עשית
 לשונה כי בגין חצירו אהוצו עשה רליו והתענה וסיגף עליו
 ונשא"כ כשאמר לו עשה צגיני ואכול ונעעמים ונאלכים
 עריצים ונחוקים ולא חסיון להתבדך רק לי לשוני.

הג"ה

(ואפ"ל) ומש"ה דקדקו ז"ל אה כאמר צכל כפשך לונה לא
 צכל מואודך וכי ולא דקדקו על צכל לצבך אונם
 צכל לצבך הילטריך כי הוא עבודה קשה מואוד לאכפיה
 לילתיא לפולחנא דקציה לאכול דברים ונחוקים לשם הקציה
 כענין שאמר רציו הקדוש לא נהייתי אפילו צאלצע קעני
 וכי אצל צכל כפשך וצכל מואודך אלו השני דברים הם
 אחד לקבף עלמו לשם קציה זה דבר קל ללדיקים לזה דקדק
 אה כאמר צכל כפשך וכי ואמרו ז"ל (חולין אה) ויותר יענה
 לצדו אמר ר"א נשחיייר על פכין קענים ונכחן ללדיקים
 שחציבה עליהן מונכס יותר מנפס וכל כך לונה לפי ש
 פושטין ידיהם בצול ע"כ וכונתם הכל לאהבת הש"י צ"ס

הג"ה זה הוא עבודה קשה מואוד שיחלל אדם דברי ונחוקים
 כנפח לוף וכונתו לא יהא לשם עלמו רק לשם חציו
 אהוצו זה הוא דבר קשה מואוד וה"כ כשאמר לו לשחטו לשם
 הש"י זה היה דבר קל להיית האצ ונחאכור על צו יחיד לנען
 מות צוראו ונשא"כ כשאמר לו שלא לשחטו ויעשה זה לשמו
 זה היה דבר גדול וז"ל עתה ידעתי כי ירא אלהים אהא ולא
 חשכת פי' ולא הי' הכונה צונם שחשכת אה צכך ונלכתו ו
 מוני פי' לשוני וצגיני זה היה דבר גדול וכסיון קשה שיחלל
 אדם דברים עריצים וכונתו יהא לשונה עכ"ל והנה גם צכך
 לך להתבדך ודברים עריצים כמון וצנים וס' ואפ"ה לא היה
 כונתו רק לשונה לנען שיחקדש שמו ויתבדך ויהא חזונו
 אלהי אצרהם וזה אמרם שקול כסיון זה ככסיון העקיה

וירא

וירא אלו די צלונני מנורא והוא יושב פתח האהל
 כחוס היום וגו' אמרו ז"ל צוה"ק מנפתיה וז"ל
 יוקיד עלנא ונלתיא דלדיק וכי חסו כחוס היום וצנדי
 הקציה צמנות הכנסת אורחים ועולם חקד יצנה וזה
 צמדתי להנחיק הדין וכה להיות נקרא תמים והלך מנודתי
 למדריגה וקרא לעלמו עפר ואפר וכל פנעם שהשיג יתה
 היה רוחה ונעשו שעד הנה כחילו לא התחיל צעדות ה
 ואמרו ז"ל קיים אצרהם אציני כל התורה כולה כי נעשה
 שני כליותיו כשתי מעיינות חכמה ועמוד וראה כל שרע
 המלות עד היכן הם מוגיעים וקיים אחס ע"ד חזונו
 הדריכני צכתיב מלכותך כי צו הפלתי שעיקר החשוקם היה
 להצנח

בצנינות הולך ובמדרגת לדיקים סקקאים והלכים וטעמתי
 הפרטים צמס סרז האלהי **הבעהשט** זיל כנבנינו
 ונאל האזורים צארן אבור וסנדרים
 צארן מליים אזור סוף ונלשין כי אשורני צנית זה
 קרר אובד וצארן מליים הייט גשמיית ואליות זה קרר
 נדח עביל סקרוס ואנרס חזינו היה תמיד במדרגה זו
 וקדוה לו תמיד איך שעדיין לא התחיל צעזרת די וכי
 היא עדיין יושב ומצוין רק על הפתח ושלם כנכס עדיין
 צהיכל לפנים בנאקיונות הרמים אשר טס טס די לצחות טיבן
 טס האוכים צמס אלומי מנורח אלו מואחים עליון דכסופין
 כמיש צזטיק וקדוה לו טיש עדיין מרחק רב ציט וצין קיטי
 עד שהיא יושב רק צפה ויולרו ולורו רס מומי וסוקן צאלומי
 מנורח שהיא עומק רוס וטעמתי צזה משרב הלדיק וכי
מאפטיא כי טיה חונרו וירח אלו הייט טנהמה ונראה
 להלדיק איך טדי צאלומי מנורח אצל הוא יושב
 עדיין פתח האוהל ולא התחיל לכנס כלל עכיל הקדוה ולהיות
 טח"א ע"ה צבדל לרקטי ואמונתו צדי פירסנה עליו סכתי
 צענין העקרה ונקלסו ומקצינו עד למחוד היה סוכות
 עומד לו ולדומותיו עד עולם ולכאורה פלא מה זה השבח
 הלא מליטו גם צדווח האלו סנהרגים וטעמתיים על קדושת
 שמו יתנך ויש גם צדווח השמד שוסר נפשו על
 קדושת שמו יתנך כנה אלפים ורצנות מישראל בדיח כי
 עליו הרגנו כל היום חונס חונרו זיל קיטס אצרהס חזינו
 ע"ה כל התורה היינו טענקה שתי הליוחי כשתי מעיינות
 חכמה ולפס צרוח הקדש כל סורטי סגולות עד היכן מניעים
 וקיים אחס כי ידע עעון של כל דבר ודבר וסוף ה לא חיים
 סוף ודיעתי טעמו וסרשו כל דבר ודבר וסוף ה לא חיים
 ליה לא היה צידו לצעל גזירת סדים עיד טענעמו צמס
 הרב הלדיק הקדוש וכי ר' **אלימלך** זיל כנבנינו בגזירת
 הקירה רחיל חלוי כל ישראל עיניהם צו והטיב חיי
 מעלמא דקסוע וכל ה לא חיים לי וואי יודע טעמו של
 כל דבר עד שגם חיי סכמותי לזה וא"כ איך אפשר לי
 להספלל ע"ז (ונחלא חור עמדותי על הפתח הכיל) אצל
 יש לכס לחלות עיניכס צהלדיק ההוא שאיני יודע טעמו של
 דבר וטענעה הגזירה שלא צדיעתי והסכמותי זה יכול ללעוק
 ולהספלל (וכיל דצזה אפ"ל חונרו זיל חיי כשר לפני הנוגך
 והיא כעבד לפני הנוגך) (צרכות ל"ד) חלוי ענה צהפילתו וצזה
 טעמתי מפי הרב וכי ר' **צבי מענדליך** כי לפרש צזה
 חונרו הוכסי חיי ונאצרהס אשר חיי עושה כי חנה טקי חס
 לא אודיעני טעמו של הדבר עד סוקרים גם היא לגזירה
 זו צודחי ילעוק ויחפלל עד סייגיר לי כניכיל צלרתו ויצעל
 הגזירה ומה העיל גזירתו וני מישל צי לדיק מוצב לי
 להדיעו טעם הדבר עד סוקרים גם היא ואצוידה טער
 על הפתח כחלח הכיל ושבו לא יחפלל ולזה אודיעני חונרו
 הוקקה חיי מואציהס וני עד שלצאוף שלם מלא עשיה
 לדיקים סקרוס גם הוא אצרהס חזינו ע"ה על הגזירה וסוי
 לא הספלל וצזה כחקיינות גזירתו גזירת מלטי של עולם ציה

ובזה יחא מה שגילה לו הדבר ולכאורה יפלא הלא הלן יחא
 היא להפוך הערים ודע צודחי סאצרהס חזינו יחפלל
 ע"ז ולא יחא עננה וא"כ מה זו חנהס להודיעו ושלם טעמו
 לו אח"כ מוטב היה שלא להודיעו לכל זה כלל לצל ילעווח
 ולפי הכיל יחא שרדך היה הדבר להודיעו סאלמולא כן היה
 מצעלה כי וני מישל צי לדיק עכיל וצזה חספס
 לומר חונרו כי לא עושה די חלטים דבר כי חס גלה סדרי
 אל עבדיו סנציאוס כלומר לא יוכל כניכיל ציה לעשות דבר
 עד שונלה ללדיקים חחלה צכדי שלם יצטויה וצזה ופירטיס
 השענא סובלת סבלך כי הלדיקים צכל דור יוכלים צבי
 לרקחס חכותס לצעל גזרות הגלות ולהציח עשיח חונרו
 שרדך שחין רלון סקציה צזה ע"ד חונרו זיל צפסקו טענעמו
 חסכס ציטס ויחלילים וגי (כחצווח קי"ח) וכיון שרואים
 שהקציה כניכיל סיבל ולכן גם הם סובלים וזהו סיצול
 סבלך וצמס הרב הלדיק וכי **דקאוניני** זיל טענעמו
 לפרש ע"ד מישל לחיוס סכתן
 לחרוסו וחונרו לו החרוסה דואח חיי חלוי צחוסך וחקך
 חונן טשכחי ומצנטי השיב לה כל זמן שהסצלווחס
 צידך הם מוטכונל צידך ע"ד חונרו חוסך ופסילך ונין
 חסו כמו וטכונן וע"י הסצלווחס נקשרים זה צזה כחותס על
 לב הארוס חיי סובלת סבלך פיוש כוסחא צידה הסצלווחס
 וייטי חחורה והנחטה סכתן לנו טשי צהר סיני ווטכונן חיי
 צדיטי ע"ד חונרו ונחתי ווטכני צחוככס עכיל וסכלל חיי
 סצדי הלדיקים לצעל גזירות וכמה פעמים זכו זיל
 צוהיק ריש צר יוחאי סכיה צעלמא וצזה טענעמו ופירטיס
 ושרב הלדיק **מברדיטשוב** זיל כנבנינו חונרו
 ויכון צחקך כסאך וטעב עליו צחוחס
 חס חגור עליו כניכיל שלם צחקך חיינה חונרו כי חונרו
 לדיקים וחקידי הדור עגור וכצעל הגזירה כגן היותנענע
 על חזינו ועושה רלונו עכיל חספס לומר צזה חונרו
 זיל (יצווח קי"ה) אצל חניד לך הרשוס צכת
 חונרו וכי יש כתב שאיני של חונרו כחן בג"ד טיש עונה טענעה
 כחן בג"ד שחין עונה טענעה ע"כ הצמור כלומר טענעמו
 חין לה חוקים כי הלדיקים לא יסכיונו להם וצעלויה ע"ד
 סכ"ב צחוקים וחס לא תחרט חנא צעינא וינך וצווח
 דחעציד צנין רעיו ותיחוננא וכי ע"כ והנה אצרהס חיינה
 לגודל לרקו סולדך הקציה לגלות לו טעמו של כל דבר
 ודבר ולפתוח לו מעיינות חכמה והנה כל סוליות חיי
 צשורסם על מה הם ונרמזין חונרו מלוח עקידה לה חיי
 שורשו כי צחוחס סוף הדבר היה שלם כשחע ולכן לא חיי
 סורסם ולא סצו כלל וכלל ורק עשה זה מנצירת חונרו
 מואציהס חלוי ולזה הוא גדול מחד טיענה חרס דבר גדול
 כזה צלי קדיווח דייעה לי טיש טעס ושיטס ולזה טענעמו גדול
 וכפלא עמיד הפלא ופלא וכלל גדול צחורה טיש לחחוס
 לרעווח צעלמו איך שהיא עדיין מצוין ושלם החחיל כלל
 צעזרת חיי ומה גם צני סידע צעלמו שלם חיקון עדיין
 צריח

היה קודם ונתעלה כעורים ע"ד שאמר הרב הלוי וכו' ה
מיסוראן כי לא תלמי לרגלי דנשיחא עד דתחזו
 קתנה בגווי כהירין רמו לה אדם שיחא קשתו וזאת הצדקה שלו
 יסיר ולהיר וזוה יודככה כשנתו להיום נקשר בלרור סמיים :

אל כל העבור ועל ענדך וגו' גרסינן (שבועות לה) כל
 שנות האמורים בתורה באצרכם קודם חוץ וזה שהוא
 אל שאלמר ויאמר חכמי אס כל גלחתי חן בעיניך וזה שהוא
 אל שאלמר ויאמר חכמי אס כל גלחתי חן בעיניך וגו'
 הכינה בן אחי ר' יהושע וגו' אמר גם זה קודם כגון אולא הא
 דאמר רב יהודה אמר רב גדול הכנסת אורחים יותר מהקבלת
 פני הסכינה כגון כמותו הוה וכו' רס"י ז"ל חף זה קודם דכתיב
 לגילוי ויכיה וירא אליו ד' וגו' וסדר כתיב והנה שלשה אנשים
 ואמר להקציה אל כל העבור ועל ענדך הוחין לי כאן עד
 לאכניס האורחים כו' ע"כ מראה בלדברי ח"ק דקבור דאיתו
 הכנס הכתיב כאן הוא חול חין לני למועד גדולה הכנסת
 אורחים יותר מהקבלת פני הסכינה כתיב וזה לפי ששנתי
 ופרשים למה חין אמר אמורים לשם יחוד וכו' בשעת קיום
 המילה דהכנסת אורחים לפי שגדולה הכנסת אורחים יותר
 מהקבלת פני סכינה עכ"ל. ומה עמו לדברי ח"ק ובאונה ששנתי
 ומה חכמי האמה שמהגים לומר לשם יחוד בשעת קיום
 המילה זו והשתחא דתחא לירן וליד דתיבת יותר מיותר : אמנם
 מדע ומדברי חכמי האמה ז"ל שכלים עסק התורה הוא לזרר
 גילוי קדושה אשר כפלו ואלאסו מהקדושה ולהחזירם ביחוד
 קלם כמו שהיו וגיב לט עוד שצורתי גילוי קדושה יפעול
 הלויק השלם אפילו בנששויחיו הגשמיים כגון אכילה ושתייה
 ומנוחה : והנה מלך השכל מראה שמימי חינו דומה הצירורים
 שמימי גשמיים הגשמיים להפלאות חוקף העלאת ח"ק שמימי
 עסק התורה כי עמי אומלעות עסק התורה יש' כל דבר עיקר
 על ד' פלחי התורה ותגלומיה יפעיל הלויק להלויח מהקיי
 לעמו מפני ומגילוי ומנוחה כוחו עד אשר יקח חיל בלעוו
 האמורים ז"ל אס פנוע וכו' אס אצן היא כיוונה ואס ברזל
 והפולן ואשר ע"כ הזמירה לנו התורה הקדושה והגית זו יועם
 לילה ואמרו ז"ל עוד אמר הקציה בראתי לכם ילכיר בראתי
 וכן תכלין שהיא התורה ופעולה גדולה זו של העלאת הצירורים
 חלטי ומסתדלים עליה ועיקר בריחה אדם בשביל זה לא יפעול
 חין מליאות להשגה זו זולת באומלעות התורה ונדע שעסק
 התורה יכונה בשם קבלת פני סכינה כי אורייתא וקציה חד
 היא ולהקציר העינין הוא ע"ד ששנתי ופרשים בשם הרב
 הלויק הקדוש ר' **זיסיא** ז"ל כגמי אמרו ז"ל כל הלמוד
 וטובה קציה טובה עמו (ולפי הגירסא בהד"א ח"א פרק י"ח
 וזאת ח"ל נוחי שפני כמים לצך יוכה פני ד' ומכאן אמרו כל ח"א
 שמש וקורא וטובה ועוסק בתורה הקציה יושב כנגדו וקורא
 וטובה עמו וכו' עכ"ל : וקורא וטובה ח"א וקורא וטובה
 וישתק צריח שער היראה פ"ד אמנם עי' (עגילס ד') מלית
 לקריתא בלילה ולשפיתא צ"ס סבור מינה למיחי ומחיתין
 דילה ציעא ח"ל ר' ירמיה וכו' כדאמרי חכמי אמר שרשח

הא וחכמים וכו' פיהשו ז"ל ואחזיקה שניה וכן קס דף כ"ח
 אמר עומד וקור' וחרר וטובה מיושב וכו') וקי' אס אדם הלמוד
 כ"כ כמו גדול ותעלה בעיני אלהים אנוחי בפעם יאכונה
 אינו לומד עמו. אמנם באות בתחילה כשארס ומחיל ללמוד
 ופוחה הספר אינו רואה לפניו רק קלח גשמיית כיוו לבן
 ואחיות שחורים וכשנפתחיל ללמוד האותיות והחיות דחילוי
 ורמינו לשם יחוד קציה ושכינתיה אז פורחת לעילא ומעלה
 רטון ורחמים. וכל העולמות מודעזעים והלדוק הזה ממשך
 ככה הדבקות שלו אור ח"ק צ"ה וצ"ס לתך האותיות דד
 שחאירים האותיות ברוחניותם באור ח"ק צ"ה ומכניס אור
 השכינה להאותיות כבוד אמר ז"ל בתורתו של ר' גואר היס
 כתוב כתיבת אור בחלף וכל אור ואור שומיח הלדוק מפיו
 מוערר בחינת אור הרוחניות המיוחס לאור הזה כי האותיות
 התורה אינם הסכמיים אלא שיש באותיות הקדושים פנימיות
 ורוחניות וחיות עולם וכל אור ואור רוחות בלרור וזוה אל
 רוחניות ידוע ואל בחינת גשמיית הספירות העליונות וכל אור
 ואור יש לו לרע רוחניות ואור ככזר אללה מעלם הספירה
 משתלשל ומדריגה למדריגה בדרך השתלשלות הספירות עד
 שגיע ויחלבש האור ההוא באור ההוא וכשנפתחיל ללרר
 האותיות לעשותם תיבות הנה מייחד זוה יאודים כפלאים עד
 חין קץ ותכלית וגורם זוה הטיב גדול לשמו ית' ויתעלה וחסיד
 כשחזר וטובה פולח דלמוד עם הקציה כיון שכבר נמשך
 לתוך האותיות אור קציה עכ"ל הקדוש. וזוה יומתק מלוד
 דברי האגודה הוצא בפרקים ז"ל. ומתחך בפרקים חדשים
 מותר. בשינוס אסור עכ"ל וכל דבריהם רוח הקודש הם הלא
 לרעת כמה יערב כטיפה לוף לכטיה עסק התורה דשם קבלת
 פני סכינה ונדע שהעלאת ח"ק קוראים בשם הבכנת אורחים
 וז"ל גדולה הכנסת אורחים ומל דצר שפועל אדם להעטם
 צוה חיל שבלעו הקיי הכל גדולה הערך אצל מימי יומר גדולה
 היא כהצירור באים מהקבלת פני הסכינה פ"י ע"י עסק ח"א
 ואינו דומה העלאת להעלאת (ואין הכרע רמוז הזה מלאווח
 אל כל העבור) קוצ מלחתי שהאשה נפשי כספרי חכמי אמנם
 ז"ל וז"ל מדע שכל מלית ומלית שאלם עישה הוא ויעלה ח"ק
 ומצד אוחס מנין הקליפות וז"ל הכנסת אורחים שהחין
 מומדים בחוץ מין הקליפות והיא אלאף אוחס הציחה אל
 מוקם קדושה לשרשם. והנה לפעמים יש אחד שח"א בדבקות
 ומעטוב גדול ליתצדק שמו בתורה או בנזוה או בחפלה
 ויחודים ורואה חיה אדם שרולה לעבור חיה בעירה ויכול
 להליטי עד שיפסק מדבקותו ומעורג שלו ויכניס בדברים
 עמו עד שיכילי מעצירה או שיכול להחזירו בתפוצה על שאר
 עצירות צודאחי שלריך לירד מודריגתו ולהפסיק מדבקות
 ומעניג שלו כדי להכניס אורם זה ליתצדק שמו וזוה עובד
 ליתצדק שמו משא"כ מי שאינו רולה להפסיק ומעטוב שלו
 רק שיעשה מלית באקראי כשהוא לא יפסיד לעלמו החעטוב
 צודאחי זה אינו עובד ליתצדק רק לעלמו כדי שירניש החעטוב
 וז"ל גדולת הכנסת אורחים כל אימת שיעשה המלית ויכניס
 אורחים

ובלתי הפוכים פרה רלה בין הכרמים הרי זה אצירה פירות חומר ובלתי הפוכים היינו מעשו הפוכים וזה יבד שהוא מדה ביטוי שיש לו שני סופעים ימי וימין אך שמענו עם ובס אינו יודע לאכפייח להסיד והילתו הספק לשבטו או פרה רלה בין הכרמים היינו סומאצק ורץ חמר בין הסמח לשמות צלמל דבריהם כי תח נקראו כרמים כתיב (עירובין כ"ח) כסיונה לכרמים חלו צחי כנסות וצחי נדרשות וצוה כראה ומעשו שירלה לחזר בחסויה ואיני יודע צוה זה הוא אצירה שאלה נזורה עליה וגמר אונרה החזירה וברחה החזירה וברחה ע"ד שאמר הרב הלדק הקדוש איש חלקוס וכו' **הבעש"ט** ז"ל נכ"ו שאין צמליחות שיהיה אדם רואה לאחד עובר עצירה אח"כ שיש בו שאך נכסה ונאחה עצירה עלמה או דוגמה עדין אם רואה לחצרו שבא על איש נאחתי שיש בו שאך נכסה ועון אונח עצירה והיינו גאה שאמרנו ז"ל כל הנאחא כאילו בא על איש

הג"ה

ולכאורה מה ענין זה לזה? אומנם הרהורי עברה זה נולד בצהות כי אין צמליחות שיהיה מוכח שחין שישא בה נולך ע"ד אונרה ז"ל מעולם לא חלס דעיייל פילא בקופא דמחשא ושיך ספיר צוה ללו כי ישפיל אדם ע"ע ולז"א כל הנאחא צודא"י יש לו הרהורים וכו' והתקנה לזה ידבוק עלמו לכדיקי הדור וצוה יקנה שלימות הרלה מ"י יחצרך ויכנע לכצו ע"ד אונרה ז"ל אין לגבו נשה היינו כשתחצרך לכדיק (כי לדיק ויכונה כשם ושה באומר ז"ל נשה ספיר קאחרת) ולא יראה ונלחא זערתו שנעשה אטר וקטן צעיי עלמו. ולא יקייס צו אונרו חוכה ונלחך ד' סביר ליראיו ופירשו ז"ל (מ"ד פ' וילא מ"י ע"י) לקוצים ליראיו החוכה סביר וקרב לכדיק וכו': **א** שראם לחצרו עובד ע"י ומסתמא יש צו שונן ונאה והיינו כעס שאמרנו ז"ל כל הכועס כאילו עובד ע"י ועדין ככל העצירות ומרחין לו מן השמים כדי שיחזר ויעשה תשוב' עכ"ל ואמרנו מבידי אמת ספ"א חלה **הבעש"ט** הקדוש נכ"ו לאחד שחילל שנת פסעט ומלא צעלמו שמונע עם לורצא ורצון טרס שלמד מומו ד"ח והיינו חילול שנת כי ת"ח דונסה לשנה עכ"ל ח"ל (הזוה"ק ל"ו כ"ט) והכי צנוי דונלכא ומערוכותא ואיחקריחו שנת ויי"ע ולית להון ודילתון כלום דלאו ח'טון צני ומלכה וכו' ואיה לעגא לתון ככל וייני מאלכ ומשתה ולחקרין לון כלצושין שפירין כגונא דשנת בו ומחן דמחלל שנת חייצ קקילה והכי הוא השתמש צנוי ששונה הלכות בו עכ"ל וכן הוא בגמרא (נ"ק פ' ג') דאמר ר"ל לסיחא דכסאו על כחפו לשדייה צמוח בו ע"ש ע"כ והנה האדם כשהיא צמדינה צו להיות מנחין סהכל בהשגחה פרטיות ושהצוין לו הס"ח לראות חצירו עובר עצירה ככדי שיזכור הוא עלמו לעשות חסונה על דוגמתו או צודא"י יתלה לצו על שלו וצוה סומארהר בחסונה על סלו ומעלה אי"ע מעלה ג"כ לאחורו האיש הרשע

ובלתי הפוכים עליו עול דרך ארץ כד נראה לי) היינו שגא על המביא ומכילה ומשחית ונומרי בחטונה ורוחה צותם ואזה הון בין עונו ככרי פירוש שאין צמלח לו נכ"ו (ולפירושינו ולפירושינו של צמלח לו נכ"ו) חסיונו על החומר היינו החומר והגוף אורב וסוחה ואומר סלוס היינו לי כי בצרירות לצו חלק. הגיע לחלר החילונה פירוש חלר בית הקצרות שעומדת ומחן לעיר (סביר ראיתי בזה"ק מ"י טרה קב"ו) צמדרס הנעלם ויצרך הגאולים ומחן לעיר אל צלר הנשים אומר ר' אבא מחון לעיר דא קבירי בו עכ"ל הכך יראה מדגרי הרב הלדיק הכיל דברי רוח הקודש הם) כועל את הכלים פירוש כועל מ"י שעליו לעיול הכלים היינו מעשו סל אדם. הכיעולים בשנת פירוש הלריכים לאחור עולם הנקרא שנת (ול"כ רכלים רונו להחירה) ע"ד ספ"י הרב הלדיק וכו' **מוראש"ט** נכ"ו החירה ומחלת ומשך על פני הדוס ס"ח כלים ומסקינות משה לעיני כל ישראל ר"ח כלים ידור כועל את הכלים כי תחילה דייט של אדם על עסק החירה לאומרה ז"ל (קידושין פ' א' סנהדרין פ"א כ"ו) ושאין מעלים פירוש שרוחין שאין לורך צהם ואין צהם פום עובדא להעלה אחור עולם הנקרא שנת או עטיר אה החצלים (פירוש מחר מ"י עומה ולא פ' מ"י) פירוש שצוקעין כריון ומסקין כפלים ומעליהם היינו הנועיס ואומרים לו עול עול ומה שאכלת עכ"ל הקדוש :

יורה

בין דברי חכמים וחדוטהם ע"ד הפסע ח"ח היא אצירה מלא חומר או פרה רועין צדך אין זו אצירה עכ"ל כוחה הוטנה ללמדיו עלה ודרך עונה צעון חזרה רעעים לחסונה וזה אומר ח"ח אצירה שאלה מוחר גילה להחזירו לחסונה מלא חומר או פרה רועין צדך פירוש וייני רעעים שדונון לחומר וש דונון לבסונה והוא"ל ורעעים הם ומעוררים חומר תוקף הדינים ופרה חגיד ומספר רפיה זמן הידוע ח"ס רועין צדך. רועין לשון רעה פירוש מוסין רע ורעשתם כדוה להם שעוין צדך חורה הנקרא קך ומולחין לעבומים קן היחורים מנפ"ח ואומרים שנועים זכל כפי חורה אין זה אצירה שאלה מוחר עליה חלא דרצא עליהם כאומר אל תוכח לך: או יאמר צדך היינו דרך בצנות וכלולה כי דק"הו דך כלולה ופרסקיה ע"י (מ"ד ס"ג) ז"ל אומר קרא כי יתי עונא או צדך רחוקה מה דך נגלי חף ללכלי לחסוקי וכו' גם ע"י צוה"ק (ויקהל ר"י) ז"ל ולורח דיקים כאוס טוגה כי דך כד"ח כדורך בנת דכחשין ביה רגלין ול מחן דצעו וכו' דרדח רזא טובן ציס דך בגין דרדין צו ח"ח ומ עכ"ל ח"ח רועין צדך פירוש שעוין רעה צדך הכצוטה דרדך צוה ס"ח כלומר צפרסקיה והם חלו שנחללין שנת צפרסקיה דגרע מעכרים ועוין רעשתם לעין כל ואין להם געה לפכי צני אדם עליהם כאומר חצור עלצים אפרים הגח לו ואין זו אצירה שאלה מוחר עליה: וגמר אונרה חומר

קרי עכ"ל
דרך נח
מה אצירה
קה כמות
וכרי אצירה
זה קב"ח
היה אצירה
היה אצירה
ר עכ"ל
כי ועי'
רקס שיש
עומ סהתי
סול להיות
צדעה
ל דרכיו
ז"ל דבנים
יקי וחקדי
עם שליטה
מוכה
לחטונה
מ"ד מוסך
הוא עות
רס צעין
מחך חומר
ועדין חו
לפתח
בת אצירה
ל פירוש
ל אצירה
היו חכמים
ציה חלה
הללע דו
ע"י חטון
עם ומוח
מה נגונה
רובנו
עלי מקרה
כל שחוק

כי הוא עומד צמדינה אחת עם האים הלו צממוד שער
 סק"א כיון ששניהם עשו עזירה צדומא אחת וכיון שפורה
 שער הטומאה להוליח את יקר נשמתו ונשם זה מוליח הכיך
 של עושה הרשע ונק"א צביצה ציעולו להשער ההוא על שגורם
 שגם אותו הרשע חוזר צמסובה וא"כ אל ידע צעירי של
 המוכיח ומהחזיר את הרשע לחסובה אפילו משה פעמים כי
 מקהוא צכל פעם שרואה להרשע עוצר עזירה צודחי ים
 צובצמן ומהו ושלל תיקן עלמו עדיין כראוי וכשם שלריך
 לתקן עלמו ומיילא מעורר להרשע ילכפשיה הוא דעציד. וזה
 ים לפרש הפסוק עוצר העוזב כפל לשון ללל כוונת הכחוצ
 עוצר לעלמך כלומר עשה הסובה על עומתך ועוצר ופציק
 המטיף וזה העוצר ג"כ לאותו הרשע. ואמר עמו ולא כתיב
 לו כתיב לו דרשו רז"ל (צ"ו) לומר שאם אמר לו הצעה"צ
 עלך מלוא כו' והוא יסב לו דפטור והיינו לכוננה המצוה
 והמסכיל יצין וזה מאמר המעשה המצוה וברחה המצוה
 וברחה הייז שאלמר הטב חסיפם כפל לשון לומר הטב אחת
 על הטב שלך וזה הטובם להרשעים ג"ר ולזה אל ידע
 צעיריך להחזירם לחסובה אפילו משה פעמים כי צכל פעם
 מוכרח אחת לשוב מהמטיף וממלאת דלכפצך את הוא
 דעציד וגמר האומרה היה צעל ומקלע לא יאמר הן לי קלע
 אלל טתן לו שכרו כפועל וכו' כי קלע ירמוה לשכיני ולחירה
 רז"ל תקווא חד ועשרין וצגייהו וך משה את הקלע וגומר
 דאם לא דמחה זה לא הו ערחין ישראל ומלחין ואמוראי
 צאורייתא דצ"פ דאיו קלע אלל אמור צוודצרה אל
 הקלע וכהן מיווי צלל טורח וכו' גם צזהוק (חלל רבע)
 פחה ר"ע ואמר קצא קצא איה קלע ואיה קלע וכו' אלל
 קלע דיילי איה צרחא דמלכא צגינה איהמור ודצרה אל
 הקלע וכו' עכ"ל וכן הוא צפרסא (צשלח ק"ד) מלור עילאה
 אפיק מילא מאחר דלהתא ונה שניה דלהתא קלע דכתיב
 והוללח להם מים וכן הקלע וכו' ע"כ וכו' ומלח קלע ירמו
 להחורה כתיב חכמי אמת צפוק וסיס צקלע קיך פירוש
 ועוד לך ששמת קיך צקלע פירוש קיך הוא צחו שנתן
 למשה וייחם משה לקלע לפי שהיה חקיף צחורה ועוז וילך:
 גם קלע ירמו לחורה ורמו משה על שנה עכ"ל ואמר היה
 צעל ומקלע פירוש צענה שלריך להחזיר הרשע לחסובה
 מצעל עלמו מדציקותו ומחורתו לא יאמר הן לי קלע פירוש
 שציק אחתי צהענוגי ואל אפסיק אלל טתן לו הקצה שכרו
 כפועל כאלו פעל צעת ההיא צחורה וצדציקות ואמרה היה
 קס צ"ד ומחה צפני צ"ד וכו' לכחורה חין לה קישור לפי
 דצריכו והגם שכתב כי הרמזים ז"ל כל שיחת החורה וחכמיה
 ונציחיה ע"ד משל וחידה ולל תקוה למלוא כל ענייני משל
 צמושל כי כל המסך הדברים כפי פשוטו והמסכל והחידה רמוז
 בהם וכו' ע"כ ע"מ לכחילה מלוא ליעייל גם ליפוק ויוצן
 עפ"י שכתב צעור יו"ד ק"י רמ"ו היה לפכו עשייה מלוא
 ות"ת את אפסר למלוא להעשות על ידי אחרים לא יפסיק
 המלוא ואת לא יעשה המלוא ויחזיר למורתו עכ"ל והרצ"י
 ז"ל לא שראש זה מקום מולאו וצמ"א כחצנו מקום מולא

הכ"ל סילח לו זה משה דרסיין (מועד קטן ע"י) כתיב שלם
 מעגל רגליך וגו' וכתיב אורח היים פן חפלק וגו' ליק כח
 צמלוא ש"א לעשותה ע"י אחרים כחן צמלוא באפסר
 לעשותה ע"י אחרים וצמ"א הכחצנו זה הדיבור ת"ל ותמיהם
 על הרצ צעל דמס"א שרחה ונקום לזה משה דאמריק
 צמגילה צכמס מלוא דעדיפי מת"ת וצקידושין אמריק
 שהתלמוד גדול ע"כ מחלק צין את אפסר לשאפסר ע"כ
 וזה מקום דחוק ולדצריכו הוא מרווח ת"ל ומימרא מפורסם
 היא והארכנו זה ת"ל צחיבורינו על ורן הרצ"י ז"ל יעו"ש
 וכנה כ"ל עיד לוור צמולא מקום כדן הזה מוואי דאמריק
 (צצעות ל"ה וצ"פ מפנין קב"ז) גדולה הכנסת אורחים
 יחר מהקבלת פני שכינה ומיילא דה"ה לתלמוד תורה וכ"כ
 היא וצמתיחין דפאה הן אלו דברים שאדם אוכל פירותיהם
 צעוה"ז וכו' והכנסת אורחים ות"ת כנגד כולל ע"כ ור"י
 לחלק צין אפסר לעשות ע"י אחרים לשא אפסר ועי טור יו"ש
 ק"י שס"א ומלוא הרגליות חכו למדין דהיה וכן הדין צמלוא
 הנקרה דהכנסת אורחים דחד דילל הוא וחד עעמול איה לא
 ולפ"ז ים לחקור הלל זו המלוא של הכנסת אורחים פכיוות
 לא מוקר רק למודי תורה ולת"ת ולחסידי הדור ול"כ כל
 ת"ת מלוא לזה דאם אפסר לעשות ע"י אחרים אל יצתה
 מהורתו ומי ידחה על וי ו"ל פסקי תוספות הוצא צהרצ"י
 י"ד שס"א והעולם סהגין לצעל כ"ז שהמח צעיר ומהב גחע
 הוא את עושין כן שלל ידחה לורכו כי כולל ילכו ללמוד ע"כ
 וזה כעין קושייתו ו"ל דמסכת לה דים צ"ד קצועין לייסר
 ולהעניש לרשעים ולעוצרי עזירה ולהחזירם למוטב ודמ"א
 למלי דרסיין צירושלמו (צריס חגיגה) צעודל דרי חייא וכו'
 יוקי ורי חמי דגמלין חסד כו' ע"ש ואת חין צ"ד קצועים ומי
 ודחה על וי אל זה הוואה להרשע עוצר עזירה קודם לזה
 המלוא וחייז להפסיק ליעידו כדי להחזירו למוטב וזה טוונת
 המעשה צאמרה מנהנה צפני צ"ד ומלח מנהנה מלשון שם יתם
 לדקות ד' וגמר אמורה שלו קודם הייז מלוא חזרת היעט
 למוטב קודם ומצת שלו חוזר על נשמת הרשע להחזירו למוטב
 ולהכניסו לגורשו צמורס חסיים והא דאמריק עוציה חע"ת
 וזיבד מיעבד והאיך יכול לקסר לפני צ"ד י"ל דמיי"ר (ז'
 צדנהיוון להו ח"כ בעדיין לא נעשה החיבור והוא צח
 לאפרוסי ומלסורא וכה"ג שרי כדאמריקן (קידושין ק"י
 ופסיס קי"ב) צעודל דההיא דאמר אשתך זמנה וכו' וכן
 אפסיקא הלכחא צח"מ ק"י כ"ח ק"א ע"ש - (ח"י עפ"י
 ומסתינו צמליעל וזה טכחח ומי שראה את המליאה ונפל
 עליה (ובמנעתי צסס הרצ הלדיק הקודם וכו' ר' ברוך ז"ל
 כצ"מ) ונפל עליה הייז שומגאה ח"ו על חורתו אז צח
 אחר הייז הק"א ח"ו והחיק צם ופריך הגמרא ליקניה ליה
 ד' אמנה ר"ל ע"ד אומרם ז"ל חין לו להקצה צעולמו אלל
 ד' אמנה של הלכה וכיון שכן חיד ים לו שליעה לק"א ח"ו
 לגשת אללו ולמה חין החורה מגינה עליו (ע"י פ"י נשא)
 ומשני כיון דכפל גלי דעתיה דלא יחחל ליה כו' וחין
 עשייתו לכס צורלו לעשות כחם רוח לולרד וכו' עכ"ל ולזה
 יאמר

יאמר

החלל האדם לקטח עולמו צדורו לשונה) וזה אחרונה חזיק
 זה שהחזיק זה זכה זה וכי כי נודע דברי הרב
 קדוש אים חלקים **דבעשי** ז"ל נב"מ בלוח הגר שאמר
 ביום גיירתי ע"מ שתלמוד לי כל התורה כשאי עמוד על
 כל אחת והשיב לו מה דעך כפי לחצרך לא תעביד קלפני עמי
 לדין הלדיק ליפול מודריגתו בעביל עוצת הרשע להעלותו
 ק שהעבירה אינה עבירה גמורה ח"ו רק כאלו עדינו כל
 המצוה כאלו בא על איש וכל הכועס כאלו עובד ע"ז
 עמו עמוד הלדיק עם הרשע מודריגתו אחת צעמוקי הקליפה
 המעשיה הלדיק חסונה על שלו ועלה ג"כ להרשע והוא צדור
 גיילת אפים כידוע : והנה הגר לא ראה צוה סילטריך ליפול
 מעמים ומודריגתו ואמר גיירתי ע"מ על רגל אחד כלומר
 ללא חלטרך ליפול והשיב לו דעך כפי וכי פירוש אם היית
 פול ומודריגתך צודאי היית חפץ שיפול איזה לדיק חלכך
 למעלותך ואיך גם לחצרך לא תעביד וכי עכ"ל הקדוש
 הנם שאין לעמוד על סוף דעתו של הרב תקדוש הכ"ל
 מה היה כונתו במאמר זה וצודאי יס צו סודות גדולות
 גימיות ולא כל עוחא קובל דא חכן לפי הנוון חללי
 צדור הקדושים צדך הפשט והעלה כך הוא כי מה שהלדיק
 לייפול מודריגתו כדאי להעלות הרשע הוא מעט עריצות
 קוד כל ישראל עריצים זה לזה וצעד גרים יס פלוגתא אי
 נטקו ישראל גם לעריצות צעדם ולכן לא ראה הגר להיות
 נטק צדור העריצות ככ"ל לפי הפשט ע' (צמנות וי"ז חוספות
 הקליפה לירד לעמוקי הקליפה עד שלא יוכל להעלות אח"כ
 ויחזיק צו הק"א צינע וזכה צו זה כונתו ומסתמי ראה אם
 גליחה פי' שראה את כשמה ישראל הרשע עשיק בק"א צו
 חלה להחזירו למוטב והוא נקרא השבת הצידה ורובת לה"ח
 עמי ונפשו ולהחזירו לקדושה והרי זה כמולא גליחה וכפל
 היה הייט שלדיק ליפול מודריגתו צעזילו אז יזהר ונאוד
 אז יבוא האחר ח"ו ויחזק זה וכינה להכשמה צעם נקיבה
 ד חוונרו ונת כסן שהיא הכשמה כאומר צוהיק (ויקרא
 ז) אז ירלה ע"ד דח"ח צוהיק (נה) וינאלו בקעה
 גאה חסכחו וירדו לחסותה עניקתה ונחמן כפלו ונפקו
 עותה גליחה לרשו אחרא וכן אירע לנח וישכר מן היין
 על וע"ד ארעור חכף חס אזי כענן הייט הק"א וחסיהב
 הר לכענן לשלגתה ע"כ וז"ל ווי שראה את הנוליחה וכפל
 ליה פירוש ראה ורה להכונתה עניקתה וכפל ח"ו עליה
 ע שצירע לנח אז חיקף בא אחר וכה זה וניד והעצור
 חל ויהיז ליה אחר לשלגתה וזו חס לא יחמן עלמו חיקף
 ד אז זה האחר יזכה זה וכה"ח עובדא דארבעה
 נכנסו לפרדס (חגיגה פי' אין דורשין) ולא כילול אלא
 ע והחקה לזה שלא יסחכן צדור נפילת אפים הזכר
 עס הרב האלהי **דבעשי** ז"ל נב"מ התחברו בהלדיקי
 שפוטקוים אז זכות הלדיק יגן עלינו להלילו ומסכת צדור
 לדיק ונטל צירחא חלטים וע"י קטירה החבל האהבה אשר

כפשוטו שני הלוחות יחד אז עושים הקנים והאחד יעזור את
 חזירו אבל אם צענה הזאת אין לדיק צעירו לקפר לפכו
 הנאורע אז צלחה אל יסכן עלמו וכשמה שלו קודם כאומר
 ז"ל חייך קודמין לחי אחיך ואם כך הוא צחי הנוף כ"ס
 צחי הכשמה כמו שמינו צמטה רציו ע"ה שהחלל על
 השע וצוה ונטעו ונלענות אחר הרע ויס כח בחפלת הלדיקים
 גם לצחינה זו צדור לדיק מוטל צירחא חלטים וז"ל היה
 צעל ומקלע הייט שהולך ליצעל ומקלע הייט מהחורה ככ"ל
 וליפול מודריגתו ח"ו לא יאמר תן לי קלע וככ"ל (ולפי
 לדיק חסונ צדור קקרא צ"ד) ושונתי מפרשים כי האדם
 בחילה כשנחחיל להולך צדרכי ד' ולהקן הכשמה שהוא כמו
 מליחה אז ווי שגדול ומחזירו ילרו גדול ונומי ובחחצולית
 יעשה ונלחמה כי רוחה להפילו ולדיק להחזיק שלא יבא ח"ו
 הק"א להחזיק זה שאז ח"ו יזכה זה ח"א ראה את המליחה
 כ' ולזה לדיק להחזיק נאוד ולהרגו י"ט וצוה יזכה לטור
 כי הבא לטור ומסייעים לו והולך מודריגה למודריגה עד
 שזכה לבחיה וייט הייט החורה ללמאו פירוש ללמאו ווע"ד
 שפי' הרב הלדיק הק' אים חלטי וכי **מברדיטשוב**
 ז"ל נב"מ ואז חונר הקצ"ה שהכל נהיה צדורו הייט שכל
 הדברים בהנהגת עולמות מוקר צדור של הלדיק והכל נעשה
 עפי' דבור כאומר לדיק מוטל צירחא חלטים ר"ע חונר
 צורא כפשות רצות פי' זה הלדיק ששמה וייט ללמאו ככ"ל
 זכה להיות צורא בכל עת ורנע כפשות רצות ולהעלותם
 לשרשם ונר חונר חדא ונר חונר חדא ולא פליגי ויקדו יסו
 חנוים על ראשו צפורים השרשים צוקור הצרכה
יוקח נח ונעט וייט וגו' כי הצע"הט ז"ל ג' מוקרה
 יוקח נח ונעט וייט : צדור מעפר יוקח : גם שבי
 גבור יוקח פי' גם השבי לדיק גבור יוקח צוכית יוקח כח
 ונעט וייט : צדור מעפר יוקח פי' צדור חרצ של פירענות
 יוקח וישראל שנמכלו לעפר צוכית אציהם שאמר ואנכי
 עפר ואשר עכ"ל ויחכן ע"ד לפ"ש עכ"י דצריהם ז"ל חס פגע
 דך ומיל זה ומסכה לכה"מ חס צדור הוא ומחפ"ן ע"כ
 הנה צעק התורה יפעול הלדיק צ' פעולתה אי להבא שזוה
 מחיס כח הק"א מלשלוט צו ואם צדור הוא ומחפ"ן צ' לעצר
 ר"ל לציר כילי הקדושות אשר נחכסו מהקדשה הייט כפשות
 העוקות צ"ד הק"מ וצעק התורה וולי' השבויס האלו מירו
 וזה גבורתם של הלדיקים להליח השבויים והן הן גבורתם
 כאומרם ז"ל איזוה גבור הכינש את ילרו לא חונר החרב
 אלא הכונש הייט שכבשו מחתיו צולחנותו עמו ויסע ונומי
 שבי ועל הלדיקים נאור וקצית שבו והוא גבורה נפלאה אשר
 חס שיקדו מעפר יגבר על מלחך שכולו חס ע"ד שאמר רב
 עומר חקידא (קידושין ע"ו) חזות דחא נורא ואנא צשרא
 ואנא עדיפרי מונך ע"ש וז"ל יוקח נח ונעט וייט התורה
 נחנה עלה עוצה ע"ד חונרם ז"ל צרחו וליהיר צרחתו חבלין
 הייט החורה ואומר ונעט ל"ד שאצילו חלף שטים יחיה פעמי
 לא יגמור אפילו כונתו אחת צדורו ואז צדור הייט הילתה

ע"ד אוננו לא תיף עליהם צדק שהוא חוקק הקליפה צ"ע
 ונעפר יוקח הייט שיוקח ונהאדם אשר יסדרו ונעפר ולא ז'
 כלצד לאל גם צבי הייט כ"ק העשוקות גבור יוקח וי' שהיא
 גבור לכבוש ילדו יוקח ויולא ווננו כל בלעו ויחזירם להקדושה

וסעדו

לצבס וגו' כי הצעה"ט ז"ל ג' צונקרה הכא
 וסעדו לצבס ואידך שיתו לצבס לחילה וראיתם
 וס' לצבס זה הוא שאננו שהיה ונלעער על סלא צאו לו
 אורחים וזהו שיתו לצבס שהיה ונלעער כלצו כיון שראה אלו
 וס' לצבס עכ"ל ויחכן עוד לפרש למה שאננו ז"ל אם אין
 קננה אין תורה והו' וסעדו לצבס בלחם אז שיתו לצבס לחילה
 לכח התורה כאוננס חילך לאורייתא (צ"ג ח" ז') ולא
 צאכילה לצד גם וראיתם וס' לצבס כי אינו דוונה וי' שיש
 לו פח צקלו ואפסר להעניס ע"ד שטונעתי ונפרטים די
 צונקרה ויה' ד' אלהיך שואל ונענד כי אם ליראה ויה' אדיר שונך
 צכל הארץ ויה' אמיט כי תזכרתי ויה' רב עובדך אשר לפכת ליראך
 ע"כ כי יש וי' שושלה חזירו צאזה שליחות ואיני רולה לעשות
 שליחותו ובהנוכחה נלד השולח שאינו איש חסוד וגדול והשליח
 גדול ווננו י' יש שהנוכחה גם שהושלח היא אדם גדול אוננס
 גם השליח גדול כונותו יש שהנוכחה ונלד שאינו ונלס לו שכרו
 ויש שהנוכחה ונלד שנותת השליחות הוא דבר כבד וקשה לעשותו
 ולז"א צעצדות הש"י כל האנוכיות צעלים ונחויצים אכחו ישראל
 לעשות שליחות הנקום צ"ה וצ"ש לקיים ונלחו כי הושלח הוא
 גדול ויה' אדיר שונך צכל הארץ והשליח קטן ויה' אמיט כי
 תזכרתי והשכר ונרובה ויה' רב עובדך וגו' ונחות השליחות
 אינו דבר קשה וחזק כי ויה' ד' שואל ונענד כ"א ליראה
 דהיא ונלחא ונרחה עכ"ל ונלחא עוד שנים ויה' אהבתי
 תוכתך כל היום היא שיתו ויה' רבו ונענד די וגו' כי
 ונלד הכ"ל יש עוד לפעמים וניעות פעם אינו עושה שליחותו
 ללד שאין זה כדי עצרות וי' ח' ואין פועל כשכר לפחות
 ונכדי פעולת יום אחד כאוננס ז"ל (צ"ג צ"ג) ע' צח"ו ק"ה
 קע"א ויש שהנוכחה ונלד שנותת השליחות אינו דבר חכמה
 וצוטה לו לעשותו שיהא ראה צעשיתו כונעמים שועים
 כאוננס ז"ל (כתובות ע"ג) ע' צאה"ע ק"ס ע"ו ולזה רוננו
 צ' הונקרות שונלחמי ויש להעניס צונקרה הכ"ל של וסעדו
 לצבס ולקרב אל. הסכל ע"ד שפ"י הגאון ונהר"ם ק"ף ז"ל אם
 אין קננה אין תורה ע"פ הוהרש' כשעלה וקשה לנרום לקבל
 התורה רלו הונלחכים לדוחפו ויה' עשה הקצ"ה החליף לורתו
 ור' פכיו כדמות לקסתר פכיו של אצתהם אציו ח"ל הקצ"ה
 ח"ך לא תציישו ונפכיו שאכלתם לחנו כעכין שאלויר ויאלכו
 וע"ז הוכרחו להודות וקבל ונשה התורה וז"א אם אין
 קננה שלתן אצתהם אציו הונלחכים אין תורה כלומר לא
 היה תורה עכ"כ וצאונת לא הציא הקננה כי פיקסה דרה רק
 שאכלים חלב וחננאה וצן הבקר ואפ"ל ד"ה הטעם שאוכלים
 אכחו צחג הטצועות חלב וחננאה וצפה לזכרון ע"י שאכלו
 הונלחכים אלל אצתהם אציו חלב וצן הבקר ע"י גרם לונשה

לקבל התורה ואיתומר ונשויה דהרצ הדיוק וכ"י :

מברדישוב

ז"ל הקסה ויה' דכתיב אלל הונן שוננו
 ועוב לצ א"ך יתכנליות זה סודם של עוב
 לצ אלל הונן הלא זו הוהה היא הנוצבחה שכל הונדות כאוננו
 ועוב לצ ונשה חמיד ואיזה דרך שידבק צה האדם סוף
 נ"כ לצ עוב וזה הונן ללדיקים וא"ך ייחסו הכתוב זה הוהה
 להונן שהיה כולו רע אוננס אוננו ד"ל ויה' ראה חסרה
 שזוננה את הונן עד שונסיק ככולה חכאי וככולהו אוננו
 והייט אפילו כונאמר שעמיד תלמוד ותיק לחדש ולזה כס
 לומר וככולהו אוננו ויה' אונר צקילור ככולהו חכאי
 ואוננו ורוננו על ויה' שצחיד להאמר ולהתחדש צכל ד"ה ויה'
 על הכל כוננה אסתר והנה אסתר ראהה שהונן הוא כולו רע
 אין צו אפילו ונעט דונעט צחיתה עוב ולכך יראה ונלפ"י
 ע"ד אוננו ז"ל אל התגרה צרעט שהטעה ונשחקת לו
 העושה לא צרח רק לרשעים ודרכם ללחה עד ונאור ויה'
 שהוא רשע עד לתכלית דרכו צורחי ללחה והטעה
 ונשחקת לו ועס רשע כזה סכנה להתגרות צו כי אפ"י לדי
 ווננו צולע אצל הרע שאין הטעה ונשחקת לו וזה קיני
 שיש צו קלת עוב וזהו אין סכנה להתגרות צו ויכולת צ'
 הלדיקים להפכו ולשטתו וזהו היה כוננה אסתר צרחיה
 הונן ונלחא ונאור והטעה ונשחקת לו יראה ונפכיו ונקטת
 עלה צלצה לעשות סעודה ועשהה הסעודה צקדושה ונשחה
 ונאור עד ששרתה הקדושה צכל ונאכל ונאכל ונשחוקתן ונל
 כליו וכשנהנה הונן ונאורו הסעודה דקשה צו קלת קדושה
 שנחפס צו קלת עוב עד שיתכן לייחס עליו ועוב לצ ויה'
 התחיל ונפלתו עכ"ל הקדוש ועפ"ז אפ"ל דייק הכתוב צ"ה
 הוא שונן ועוב לצ כי רק ציוס הוא שדבק צו קלת
 קדושה יתכן לייחס לו ועוב צ' ונשח"כ עד הנה ויש לקרב
 זה אל הסכל צדך הפסטי כיון שאינו רשע גמור ויש צו
 קלת עוב אז צוודחי אין הטעה ונשחקת לו דנעשה קלת
 ונאך ונאך כיון שאין יכול לקבל ייקה ונצחיתה הטעה
 ונקור הצרכה אחר שיש צו רע וגם אין לו יכולת לקבל
 ייקה ונצחיתה הצוננאה אחר שיש צו קלת עוב וזהו הוא
 קרה ונאך ונאך והנה אוננו ז"ל כפה עליהם ההר כנעית
 חבו ונדעה רבה לאורייתא ודבר קבלוהו ציני אסתר ויה'
 היה קבלת תורה צאונת וזהו אם אין קננה שנתנה אסתר
 קננה וסעודהה להונן אין תורה לא היה צא לכלל קבלת
 התורה צלי ונדעה רבה וצ"ה אפ"ל צונה שאונר אחאצ אהם
 עוכר ישראל והסיו לו אמה וצית אצ"ך ולא היה ירא וננטי
 כי היה צו קלת עוב וכשעלחה לו איוצל לנחה אעשה את
 כפעך וגו' ויצח כי לא היה זה קלת עוב והא דאוננו
 דכשאלו כפות ידים ורגליה שרקדה צהס לפני כלות דצרת
 צ"ה א"ע"ש ח"א וסעדו לצבס שיתו לצבס לחילה וראיתם

מברדישוב

ע"ד אוננו ז"ל דהוא חכאי ויה' ונאכלו ונרצ הלדיק

ע"ד אוננו ז"ל דהוא חכאי ויה' ונאכלו ונרצ הלדיק

ע"ד אוננו ז"ל דהוא חכאי ויה' ונאכלו ונרצ הלדיק

שלא רבו לאכול שהולכרם לומר שירה עד שאזרחם כנכס תחתם
 זמקוונם לומר צעדם שירה וזה אכלו ו"ח והוא עונד עליהם
 פי' צמקוונם לומר שירה צעדם ולכן ויאכלו עכ"ל ויש להקביר
 כי הולכרם נקראו עונדים כאומר ונתתי לך והלכרם צין
 המונדים הללה והלדיקים נקראים הלכרים ונודריגה למדגה
 להם כשהוא כנכס צמקוונם לפי השעה נקרא אברהם עונד
 ו"ח והוא עונד עליהם פי' צמקוונם ונודריגתם
אחרי צלותי היחס לי עדנה צמס הרצ הלדיק וכו'
 ר' נחמן קאסיוויר ז"ל כג"ו ותלמק
 אחרי צלותי גופי

היה צקרה
 נקבר איך אפשר להיות עוד עדנה ויאמר די שהוא צחיני
 משנה למה זה לחקק שרה היינו הגוף היפלא ודי דבר
 כלומר ובדלחת צדריהם ז"ל (סנהדרין פ' חלק) ויה שלא
 היה הנה היינו שבצרה יש וואין ויה דהוי לא כ"ש שהיה כי
 ע"כ ו"ח האף חונס אלר פי' אס זה ציכילת צחינת
 הלדה הנחטום יש וואין כ"ש וכי ועל קושיא השניות של
 גוף באמרו ואדוני זקן היינו ש"ס לילך אחר הילכה שהוא
 זקן למה השיב גמון ואינו זקנתי כלומר הלך חני
 ראש לו ויאמר לילך אחר עלמי עכ"ל הקדוש :

אחרי צלותי היחס לי עדנה ואדוני זקן וגו' ויאמר למה
 זה לחקק שרה לאמר האף חונס אלד ואני
 זקנתי ובי אמר ז"ל בפסוק ויקח חננה וחלב וכן הצק
 הלוי לחם לא הציא שפירסה שרה כדה ע"כ ונסיקוד
 המצוים ונשונע דאחר שפירסה כדה לחקה ואמרה היחס לי
 עדנה ולא היה כוונתה צוא ללחוק דהא כבר רחקה שפירסה
 ויה וילכה ונודך טענע אלף הכי קאמרה למה זה לי העדנה
 גמנת עלי סדרי בראשית גס צוא ודי לי אס ישתנה עלי
 קדרי בראשית צלדה עלונה בלא החזרה העדנה כי אף
 לדוני זקן ולא בשתנה עליו סדרי בראשית להיות חזר ליוני
 זכריו וגם צי היה ציכילת ליתן לי הריון בלא עדנה
 הקפידה על העדנה וצי' עעוים אי על שינו סדרי בראשית
 אז כוחא להו ללדיקייא כדנולטי (תענית פ"ג) צהיהא
 נעשה לו דדים להטיק וצעיבדא דנחנולא החדר הצואה
 אז למה ליהנות גס אין אשה רואה דס שלא תחלה ראשה
 צחינה כבדים עליה והשיב הקצ"ה למה זה לחקה ואמרה
 אף חונס יס ציכילת לי לילד הגס כשאי זקנתי בלא חזרת
 עדנה וצחדי כצטי דרחנולא למה לה וצוא כתיישצו
 לו הדקדוקים ועעס הכחוצים כטפת טוף וכל טעם :

יצב אברהם את שבע כשפות הלחן לצדקן ויאמר אבינו
 וגו' ויה הנה שבע כשפות אשר הלצת לצדנה והרצ
 הלדיק וכו' ר' מענדריי האסווייר כ"י באברהם
 כתיב לצדקן וצשאלות אבינו לך כתיב לצדנה וגו' כי מכלפיך
 נקיני יתנה וטכחו וחזרו ויסקו כאמורם ז"ל (נעילה) והכה

לוחיות הכפופות כמו ט"ן כפופה ולד"י כפופה חומוים על
 צחינת הליוולוס שהשפעה החחיל לירד ומכפפה ונחלולונה
 אצל לחיות הפשוטות רומים על ירדת השפעה צשפע
 צלי ליוולוס כלל ואבינו לך ראה לצבל ואמרה לצדנה צמן
 כפופה אצל אברהם ודת חסד לאברהם ראה להשפיע שחע
 רצ צלי ליוולוס כלל אמר לצדנה צמ"ן פשיטה עכ"ל
 ודוגמת מה שנולדו באסתר שאמרה יצא הולך והגון היום
 שאמרה הו"ה כסדר וצרי"ת : שרלוכה היה להגשין רחמים
 והגון אמר וכל זה אינו שיה לי אמר הו"ה למפרט ובק"ח
 כי ראה להגשין דין עד שלצקוף באמר כי ראה כי כלתה
 חליו הרעה סס הו"ה כסדר ובק"ח לומר שכלה הרעה
 והדין על אמונת העולם אצל על ישראל כהפך לרחמים ע"ד
 גוף ופוא גוף לנולדים ורפוא לישראל

ויאמר אברהם אברהם ויאמר הכני הזכיר כאן צ'
 פעמים אברהם ונש"כ צעת הליווי לשוחטו
 אמר פעם אחד אברהם צא להורות גודל התשוקה והשפילה
 של אברהם אבינו לעשות קורת רוח לצוראו לזה צעת
 הליווי לשוחטו כשאמר לו פעם אחד אברהם ויה ז"ר את
 עלמו לעשות רטון צוראו כאלס טענע את עלמו לצד שנתה
 וצעת טענעו לשוחטו אצל חפ"ו ותשוקה אברהם היה דווקא
 לעשות רטון צוראו ולשוחטו אחרו עד שהולך לומר לו צ'
 פעמים אברהם אברהם ע"כ

במדרש פי' זו ויה רצ חקי פתח (איוצ לא) אס
 חונק ונשפט עבדי ואותי צרוכס עונדי ויה
 אעשה פי יקום אל ובי יפקוד ויה אשיצנו וכי עכ"ל ויל"פ
 עפ"י דצרי"ה ז"ל בפסוק אשרי הגבר אשר תייקרטיה ונחורתך
 תלמדנו (צרכות ד') היה תלמדנו אלא תלמדנו דבר זה
 ונחורתך תלמדנו ק"ו ועין ועין ויה טן ועין שהיא אי וואצרו
 של אדם עבד יולא צהס לחיות יקורים טעווקקים כל גופו
 של אדם לא כ"ש כו' ע"כ לפ"ו צגלות הנור הזה אין לך אדם
 צישראל שאינו נודכה ציקורים צבוצד עול הגלות ועול וולך
 והשרים ויכולני לפעור כל העולם וון הדין וטעס דצריהס
 אלו ונה שאמרו יכולני לפעור ודין חפלה שונתי צוא
 ונרצ הלדיק וכו' **מאפשא** כ"י שאמר צמס הרצ הלדיק
 וכו' ר' נפתלי ז"ל הישא צגנורח אמר ר' שעת נמוס
 ראצ"ע (עירובין סה) יכולני לפעור את כל העולם וון
 הדין שאמרו לכן טענע נא זאת עניה וטכוח ולא ויין
 איתיציה שבור חייב בכל הוולות כללו של דבר הדי הוא
 כפקח לכל דצרין אלא טענעור ונחפלה וואי יכולני לפעור כווי
 דקאמר ודין חפלה ע"כ ונלח כווי אין לו משונעות וכל עולם
 ונחקסין צוא וסירץ הרצ הס"ל דהנפקה לא הצין דצרי רצ
 שעה הס"ל כי כוונת ר' שעת היה ג"כ ע"ז אלא שנתחילה
 אמר יכולני לפעור וון הדין היינו וכל המולות ועעוניה
 נרישיה דקרא לכן טענע נא זאת עניה דהוא דקדוקי
 עניות

ע"כ היחסים הם זמנים וישו קדש סלה עניות
 ס"ס חנה דקאמר טענע דהם הצביל יקום לו ט"ס

עניות ואומריץן שלטה אינם רואין פני גיהנם (עירובין נח) וחד מהם דיקדוקי עניות נוכלא דעכשיו בגלות הוור הזה אין לך אדם בישראל שאין לו דיקדוקי עניות ופטור ון הדין וגם לנזעבי רחמים אי אפשר שהם שיכורים וחרתי אור רב שטח שמתחלה אור שהם פטורים ון הדין וטעם רישיה דקרא לכן שנועי נא זאה עניה דהוא דיקדוקי עניות וגמר אומרו דגם ונתפלה פטורים הייט מלנזעבי רחמי וטעם סיפיה דקרא וסיכורת ולא זיין וקילר צוונן והוקשה לו הבין דחרתי אור וקצר דוטעם סיכורת פטור מדין גיהנם וכל הוללות ולזה וקשה וגילה לו סתרון סוד זה דחרתי אור רב שטח ולזה דקדק צאונו תיבת נני לרונן שריש צא לכות אח ישראל לפטור מדין שיהם מדין כל הוללות וטעם רישיה דקרא לכן שנועי נא זאה עניה ולפטור נני מדין הפלי וטעם סיפיה דקרא וסיכורת ולא זיין וסיבת הרב הלדיק הי"ל כי אורו הפירוש עד אין חקר וסיבת גם ונעלה האומרו עד אין חקר ואמר שהפירוש הזה הוא מוחים כפשות עכ"ל הקדוש ונחזור לרבינו ח"א חס אמאק וטפט עבדי וגו' שלא אלמוד ק"ו זה ונה אעשה כי יקום אל ואך אוכל לפטור עליו וזה אלמוד הק"ו יוכלנו לפטור כל העולם וכ"א יבא על וקומו צטלוס

חיי שרה

ותמת

שרה צקריה ארבע היא צרפן צארץ כנען וגו' כי צקפר הקדוש איה"ח ז"ל רוח הכחוב צאוור קריה ארבע כי ח"ו לא יתייחס הויתיה לנדיקים אלא וכו' והטעם היא כי צהיות צויה"ז מהפכס צחית החומר צביסידות לצחי הרוחניות הקדוש וכו' ואמר צארץ כנען כי העי"ה יקרא ארץ כנען היא יל"ה וצאוולעיה התעלמותו כנוד ישיג האדם להפליח לעשית בקדשה ובהשנה עכ"ל הקדוש יכן היא צזיה"ק צהדיא דעיקר זכיהת אדם לאור הכר הוואיר לו צע"ל סנקויה להיית יושב צין הלדיקים וליהכת וואיר עליון והתעלמות זו השכינה הוא סיבת של התבדלותו נגד היל"ה וצויה שנועלס וצודק ונזע" ותייב אח השאר טצעיסה רח"ל הייט החונן היא היל"ה היא זכה בכל פעם יותר לאור הכר והנה כל אדם עד יגיעו לארבעה עשר שנים אין לו כח עדיין להתגבר נגד היל"ה כי היא לצדו אז הווי"ב כל אשר יש לו כי לפתח חטאת רובן ודקשו ז"ל ונשכנער ללח ונצנן אורו כחן צו היל"ה ושע"כ נקרא ונלך וקן וכקיל חונס צהגיע חיר הנער לשכה ארבעה עשר אז ונתחיל להתהלך צו אור של היל"ט ואז ישני בגדר צחימ התגברות לאשר הוא לא בגדיי וצזה אפ"ל חונס ז"ל צונסנה (פסחים) אור לארבעה עשר צידקין אח החונן לאור הכר ע"כ כלומר אור הוגיע לאדם צהיותי ככנס לשכה הארבעה עשר והיי"ט היל"ט ואז צודקין אח החונן כלומר אז ונתחיל הזמן להיות האדם צודק ומצער חונן היא היל"ה כיון שיש לו וקיי"ע להתגבר נגדו ומפרש הונסנה צלחות לטובה

עולם שכרו ותכלית האוסר הנקוה שביע לו ונה כי צאוולעיה התעלמותו נגד היל"ה זכה לאור העליון וזה לאור הכר הייט שיזכה להתענג ואור השכינה אשר נשנות הלדיקים צערכה ככר לפני האצוקה כאומרם ז"ל [פסחים דף ז'] ואפ"ל עוד לאור הכר הייט צנחית התעלמותו בהפלת עסקו צאר התורה כאומרו כי כל מלות ותורה אור ואלו הצי צחית סם אור לו לחזיר כתיב

הגדה

ועד

שופרים כסליו קיין וקפר אחד להם כי קיין ורנוז על תורה אור כי צקיין כינה התורה לישראל וכסליו ורנוז על כר ונלה רנוז על כר חטכה ויע"ה היום הרח עולם כי צביה צאלול התחיל צריחות הצולם כטוד וכו"ה צכסליו הוא צקוד ויהי כונשלת חדשיסותסה ויכר העי"ה ואז הוא צקיד צהלו כרו עלי ראשי חסו כר חטכה צקוד צרין יחד כוכבי צוקר אוחיות צכר והיא דרך הונתקה חם ויהי "הי" כ"י "קר" לרחות ר"ת כסליו ואגב דחתא לידן כיונא צכס הרב הלדיק וכו' ר' אייזיק וקארען ז"ל צונסנה הכר החטני כרו מצחון החטני חיי"ו ר' יהודה אומר צכר חטכה פטור ע"כ כי ידוע יוחק נעשה לדוקי ונחונת שהניח האש ונצחן כי צעקן ארחה על הכפורת צעשן הקעורת וכו' כידוע ותיקון טלו הוא צכר חטכה כו"ש צכחבים ולזה אומרים צחטכה צינוי ונתחיה צן יוחקן ול"ה ר' יהודה אומר צכר חטכה פטור כי זהו תיקוני עכ"ל ולדעתו רנוז כי חטכה עם ל"ו כרות עולם וקפר יוחקן

ואין פעילה צעילס לפעול צצחה השקעת כח היל"ה כח גדול הפלחות פעילה לינווד התורה ועסק צט נטות להאיר נשנות כאומרם ז"ל חס צר"ל הוא ונתפון ולזה אמר י"ד ואילך יש לו להאדם להזהר צריוח ולתקן ונעשיו צכליות וכל רגע ע"ד אינרים ז"ל שוב יוס אחד לפני ויתחק וצו"ה יהי כל ימיו צצטובה

ונודיע

דברי הרב הלדיק וכו' ר' נחמן קאסויד ז"ל צפירוש הונסנה וני שאגד וננתיכין לו עד הערב הייט שכאצד ונוני ללס חלהים ונחנת חשכת ונעשיו רח"ל וננתיכין לו עד הערב הייט עד ערב שנת שאז הוא וריכו לכל ימי השצוב אז עד ערב ראש חודס שאז היא וריכו לכל ימי החדש אז עד ערב ראש השנה שתי"ה וריכו לכל השנה עכ"ל וצטליה הקדוש איתא דחונסה עירובין יש ערב שנת ערב צריח ערב ר"ה ערב יו"כ ערב ח"ה עכ"ל והנמקדן רנוזיהו צאויר קור ורע ועשה טוב ס"ה ערבה כלומר ה' ערב ע"כ וע"ז ידו הדוים ווי לכא דונתקן ואין ונחעורר לתחיק צעצודת האלהי יתע"ש ויהקדש נלס ויש לכל אדם לדמות צעלמו כאלו לא התחיל עדיין כלל צעצודת